

บันทึกการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๔๒

วันศุกร์ที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๑ นาฬิกา

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวเปิดประชุมแล้วอ่านประกาศพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีให้ที่ประชุมรับทราบ

จากนั้น ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แจ้ง ให้ที่ประชุมทราบว่า คำนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและสภานโยบายแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๒๑ และคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๒๑ เรื่องการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรี จึงขอแจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ดังนี้

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๒/๒๕๒๑

ด้วยปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๒๑ เวลากลางวัน นายประจวบ เพชรกุล ผู้ต้องหาที่ ๑ นายเสรี ไชยานุวัฒน์ หรือ พงษ์พันธ์ สุภรณ์ศรี ผู้ต้องหาที่ ๒ นายพิจิตร ตักโพธิ์ ผู้ต้องหาที่ ๓ และ จำสับคำรวจ สนธยา วิวัฒน์วานิช ผู้ต้องหาที่ ๔ ได้บังอาจร่วมกันเฮโรइन

อันเป็นยาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เหตุเกิดที่แขวงสลิม เขต บางรัก กรุงเทพมหานคร โดยเจ้าพนักงานตำรวจจับผู้ต้องหาทางสคนได้ พร้อม ด้วยเฮโรอินจำนวน ๗,๑๔๐ กรัม ยึดรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน ช.บ. ๔๑๒๓๔ และรถยนต์ยี่ห้อเบนซ์ หมายเลขทะเบียน ๔ ข. ๕๐๖๗ ซึ่งผู้ต้องหาใช้บรรทุกเฮโรอิน กับปืนพกชนิดรีวอลเวอร์ ๑ กระบอก กระสุนปืน ๕ นัด ไว้เป็นของกลาง

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เจ้าพนักงานตำรวจได้สืบทราบว่า ผู้ต้องหาทางสคน มีเฮโรอินอยู่เป็นจำนวนมาก ไว้เพื่อจำหน่ายให้แก่ชาวต่างประเทศ เจ้าพนักงาน ตำรวจและเจ้าหน้าที่หน่วยปราบปรามยาเสพติด ให้โทษของสหรัฐอเมริกาประจำ ประเทศไทย จึงได้ร่วมมือกันวางแผนติดต่อล่อซื้อเพื่อทำการจับกุม โดย เจ้าพนักงานตำรวจได้ปลอมตัวและใช้สายลับเข้าติดต่อกับผู้ต้องหาทางสคนเป็น เวลา นาน จนผู้ต้องหาทางสคนไว้วางใจ จึงกำหนดวันเวลาซื้อขายส่งมอบกันในวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๒๑ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ที่โรงแรมดุสิตธานี อันเป็น วันเวลา สถานที่เกิดเหตุ เจ้าพนักงานตำรวจได้วางแผนจับกุมโดยตกลงกันว่า ให้ผู้ต้องหา ๑ กับเจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าหน้าที่หน่วยปราบปรามยาเสพติด ให้โทษของสหรัฐอเมริกาซึ่งปลอมตัวเป็นผู้รับซื้อไปคอยอยู่ที่โรงแรมดุสิตธานี ก่อน แล้วผู้ต้องหา ๒ และผู้ต้องหา ๔ จะไปเอาเฮโรอินจากจังหวัดชลบุรี มามอบซื้อขายกัน ครั้นถึงกำหนดเวลาที่นัดหมาย ผู้ต้องหา ๒ ก็ขับรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน ช.บ. ๔๑๒๓๔ มาจอดที่ลานจอดรถของโรงแรม ดุสิตธานี และผู้ต้องหา ๓ ก็ขับรถยนต์ยี่ห้อเบนซ์ หมายเลขทะเบียน ๔ ข. ๕๐๖๗ มกับผู้ต้องหา ๔ นั่งมาด้วยตามมาจอดติด ๆ กัน แล้วผู้ต้องหา ๓ ก็ลงจาก

รถยนต์และเบ็ดท้ายรถ นำกล่องบรรจุเฮโรอิน ๒ กล่อง ไปวางไว้ที่เบาะหลัง
 ของรถยนต์โตโยต้า ต่อจากนั้นผู้ต้องหาที่ ๒ ก็ไปบอกผู้ต้องหาที่ ๑ ซึ่งกำลังคุย
 กับเจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าหน้าที่สหรัฐ ๆ ปลอมตัวให้ทราบว่ามีเฮโรอินมาแล้ว
 เจ้าหน้าที่สหรัฐ ๆ จึงให้เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปลอมตัวไปคุยเฮโรอินกับผู้ต้องหาที่ ๒
 เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจตรวจเห็นว่า เป็นเฮโรอินจริง จึงให้สัญญาณให้เจ้าพนักงานตำรวจ
 ที่วางไว้เข้าทำการจับกุมผู้ต้องหา เจ้าพนักงานตำรวจจึงจับผู้ต้องหาที่ ๑ ผู้ต้องหา
 ที่ ๒ และผู้ต้องหาที่ ๓ ได้ ส่วนผู้ต้องหาที่ ๔ ได้หลบหนี และจับตัวได้ในวัน
 รุ่งขึ้น เจ้าพนักงานตำรวจได้ตรวจค้นรถยนต์โตโยต้า พบกล่อง ๒ กล่อง มีเฮโรอิน
 ๒๐ ถัง น้ำหนัก ๗,๑๕๐ กรัม ตรวจค้นรถยนต์เบนซ์ พบกล่องกระดาษเปล่า
 และเชือกผูกหีบห่อชนิดเดียวกับกล่องกระดาษซึ่งบรรจุเฮโรอินในรถยนต์โตโยต้า
 กับพบปืนพกโรลเวอรัของผู้ต้องหาที่ ๓ พร้อมด้วยกระสุนปืน ๕ นัด ในรถยนต์
 ด้วย เจ้าพนักงานตำรวจจึงได้ยึดไว้เป็นของกลาง

ผู้ต้องหาทั้งสองคนไม่ยอมให้การในชั้นสอบสวน แม้ผู้ต้องหาทั้งสองคนไม่ยอม
 ให้การคัดค้านประจักษ์พยาน เห็นพฤติการณ์ในการติดต่อซื้อขายกับผู้ต้องหา
 ทั้งสองคนมาหลายครั้ง จนจับผู้ต้องหาทั้งสองคนได้พร้อมทั้งของกลาง พยานหลักฐาน
 จึงฟังได้มั่นคงปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ต้องหาทั้งสองคนได้กระทำความผิดจริง

การกระทำของผู้ต้องหาทั้งสองคนเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด
 ให้โทษอันเป็นความผิดที่บ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศและบั่นทอนสุขภาพ
 อารมณ์ของประชาชนอย่างร้ายแรง จึงสมควรลงโทษโดยสถานหนัก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
 จักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
 และของสภานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังนี้

(๑) ให้จำคุกนายประจวบ เพชรกุล ผู้ต้องหาที่ ๑ นายเสรี ไชยานุวัฒน์ หรือพงษ์พันธ์ ศุภรัมย์ ผู้ต้องหาที่ ๒ นายพิชิต ตักโพธิ์ ผู้ต้องหาที่ ๓ และ จำสืบทำรวจ สนรยา วิวัฒน์วานิช ผู้ต้องหาที่ ๔ ไว้ตลอดชีวิต

(๒) บรรดาของกลางอันได้แก่เฮโรอีน รถยนต์ยี่ห้อเบนซ์ หมายเลข ทะเบียน ๔ ข. ๘๐๖๗ และปืนพกวีโวลเวอร์พร้อมกระสุนปืน ให้รับเสียดังสน

(๓) รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน ช.บ. ๔๑๒๓๔ ซึ่ง เจ้าพนักงานตำรวจยึดไว้ ปรากฏชัดว่าผู้ต้องหาที่ ๒ ไปหลอกลวงขยืมมาใช้โดย เจ้าของมิได้รู้เห็นในการกระทำผิดด้วย จึงให้คืนแก่เจ้าของไป

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบ โดยเร็ว

ตั้ง ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๒๑

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓/๒๕๒๑

ด้วยปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า ระหว่างวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ถึงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๒๑ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน นายพิน แจ็งเพิ่ม ผู้ต้องหาที่ ๑ นายชูป จงจิตร ผู้ต้องหาที่ ๒ นายแดง ใจหลวง ผู้ต้องหาที่ ๓ นายไสว ทองแดง ผู้ต้องหาที่ ๔ นายสอาด ดวงดี ผู้ต้องหาที่ ๕ นายจรรย์ พันธ์ทวี ผู้ต้องหาที่ ๖ นายบุญส่ง จำเลิศ ผู้ต้องหาที่ ๗ กับพวกที่หลบหนี ได้ร่วมกันมิได้สักแปรรูปและไม่หวงห้ามประเภท ก. เป็นจำนวน เกินกว่า ๑.๒๐ ลูกบาศก์เมตร ไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ร่วม กันปลอมเอกสารราชการ และใช้เอกสารราชการปลอม เหตุเกิดที่ตำบลลำภาถล่ม

ตำบลประจักษ์ อำเภอนครศรีอยุธยา จังหวัดนครศรีอยุธยา ตำบล
บ้านด่าน อำเภอเมืองอุดรดิศ จังหวัดอุดรดิศ ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา
จังหวัดชัยนาท

ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนได้ความว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุ ผู้ต้องหา ๑
กับพวกได้ร่วมกันนำไม้สักและไม้หวงห้ามแปรรูปและไม้เรือนเก่าซึ่งได้จัดซื้อไว้
ก่อนแล้ว นำมาผูกเป็นแพรวม ๘ แพ แล้วร่วมกันปลอมเอกสารใบอนุญาตให้นำ
ไม้เรือนเก่าเคลื่อนย้ายขึ้นเป็นเอกสารราชการเพื่อนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ประจักษ์
เขื่อนเจ้าพระยา และผู้ต้องหา ๑ กับพวกได้ว่าจ้างนายสอาด ดวงดี ผู้ต้องหา
ที่ ๕ นำเรือนค้ชอทองเจริญรุ่งเรือง ลากจูงแพไม้แปรรูป ๘ แพดังกล่าวมา
ตามแม่น้ำน่าน จังหวัดอุดรดิศ ผ่านจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัด
นครสวรรค์ มาจนถึงประจักษ์เขื่อนเจ้าพระยา จังหวัดชัยนาท ผู้ต้องหา ๑
กับพวก ได้นำภาพถ่ายเอกสารที่ได้จัดการปลอมแก้ไขไว้ ไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่
ประจักษ์ เจ้าหน้าประจักษ์หลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง จึงอนุญาตให้เรือนค้
ซึ่งลากจูงแพไม้ของกลางผ่านประจักษ์เขื่อนเจ้าพระยาไปได้ แล้วผู้ต้องหา
ที่ ๑ กับพวกได้ล่องแพไม้แปรรูปของกลางไปจอดที่ริมแม่น้ำหน้าโรงเรียน
พุทธโรสวรรค ตำบลลำเกลือ อำเภอนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม
๒๕๒๐ ผู้ต้องหา ๑ กับพวก ได้จ้างคนงานชนไม่ชนไปไว้บนฝั่งหน้าโรงเรียน
พุทธโรสวรรค จำนวน ๕ แพ ส่วนอีก ๔ แพ ยังไม่ทันขนขึ้นจากแม่น้ำก็ถูก
เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีอยุธยาจับกุมเสียก่อน ยึด
ไม้ทั้งหมดเป็นของกลาง ส่วนเรือนค้ชอทองเจริญรุ่งเรืองปรากฏว่า นายสอาด ดวงดี
ผู้ต้องหาที่ ๕ ขี้พลหนีไป ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมนายชูป จงจิตร

ผู้ต้องหาที่ ๒ นายแดง ใจหลวง ผู้ต้องหาที่ ๓ และนายไสว ทองแดง ผู้ต้องหาที่ ๔ และติดตามพบรถยนต์ของเจริญรุ่งเรืองที่คันเรือ ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จึงยึดไว้เป็นของกลางไม้ของกลางมีจำนวน ๒,๕๓๐ แผ่น/ท่อน ปริมาตร ๗๒.๕๐ ลูกบาศก์เมตร ไม้ไม้สักแปรรูปปะปนอยู่จำนวน ๑,๔๐๕ แผ่น/ท่อน ปริมาตร ๓๕.๖๒ ลูกบาศก์เมตร

ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ ให้การปฏิเสธข้อหาร่วมกันปลอมแปลงเอกสารแต่รับสารภาพข้อหาอื่นทุกประการ

ผู้ต้องหาที่ ๒ ให้การปฏิเสธว่าไม่ใช่เจ้าของไม้แปรรูป แต่รับว่าได้ร่วมเดินทางมากับผู้ต้องหาที่ ๑ โดยผู้ต้องหาที่ ๑ ให้เงินเป็นค่าใช้จ่าย ได้ช่วยค่าต่อเวลาแพะจะเข้าคลัง

ผู้ต้องหาที่ ๔ ให้การปฏิเสธข้อหาร่วมกันปลอมแปลงเอกสาร และใช้เอกสารราชการปลอม แต่รับสารภาพข้อหาอื่นทุกประการ

ผู้ต้องหาที่ ๕ หลบหนียังจับตัวไม่ได้

ตามทางสอบสวนข้อเท็จจริงฟังได้แน่ชัดว่า ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกได้ร่วมกันปลอมเอกสารราชการและได้นำเอกสารนั้นไปใช้แสดงต่อเจ้าหน้าที่จนสามารถนำไม้แปรรูปผ่านประตูหน้าเขื่อนเจ้าพระยาไปได้ ดังนั้นผู้ต้องหาที่ ๑ ผู้ต้องหาที่ ๓ และผู้ต้องหาที่ ๔ จึงมีความผิดส่วนผู้ต้องหาที่ ๒ ถึงแม้จะให้การปฏิเสธแต่ก็ได้ความว่าได้ร่วมเดินทางมากับแพไม้แปรรูปของกลางกับผู้ต้องหาที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๐ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๐ จึงถูกจับกุม พุทธิการณมีเหตุเชื่อได้ว่าได้ร่วมกับผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกกระทำความผิดเช่นเดียวกัน

ส่วนผู้ต้องหาที่ ๕ ปรากฏจากพยานหลักฐานว่า เป็นนายท้ายเรือยนต์
 ขื่อทองเจริญรุ่งเรือง ได้ทำการลากจูงไม้แปรรูปของกลางของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก
 โดยรู้อยู่แล้วว่าได้ลากจูงไม้ที่ไดมาโดยมิชอบ จึงมีความผิดร่วมกับผู้ต้องหาที่ ๑
 กับพวก ด้วย

เนื่องจากคำให้การชั้นสอบสวนของผู้ต้องหาที่ ๓ พาดพิงไปถึงเจ้าพนักงาน
 บำไม่ว่า ได้ร่วมกระทำความผิดโดยการช่วยเหลือผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ดังนั้น
 ในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๑ เจ้าพนักงานตำรวจจึงได้ทำการจับกุมนายจำรูญ
 พันธุ์ ผู้ต้องหาที่ ๖ และนายบุญส่ง จำเลิศ ผู้ต้องหาที่ ๗ ซึ่งเป็นพนักงาน
 บำไม่ ๓ ประจำตำบลบำไม่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แจ้งข้อหาว่า ช่วยเหลือ
 สนับสนุนผู้กระทำความผิด ในข้อหาร่วมมือกันมิได้แก่แปรรูปและไม้หวงห้ามแปรรูปไว้
 ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติและละเว้นการ
 ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ผู้ต้องหาที่ ๖ และผู้ต้องหาที่ ๗ ให้การปฏิเสธ และพยานหลักฐาน
 ที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนยังฟังไม่ได้ว่าผู้ต้องหาทั้งสองได้กระทำความผิด
 จริงตามข้อกล่าวหา

โดยที่การกระทำความผิดของผู้ต้องหาที่ ๑ ผู้ต้องหาที่ ๒ ผู้ต้องหาที่ ๓
 ผู้ต้องหาที่ ๔ และผู้ต้องหาที่ ๕ นอกจากจะเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
 และประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการลักลอบ
 ตัดไม้ทำลายป่าอันเป็นการบ่อนทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และบ่อนทอนเศรษฐกิจ
 ของประเทศ จึงเห็นสมควรลงโทษมิให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังนี้

(๑) ให้จำคุกนายพิน แจ่มเพิ่ม ผู้ต้องหาที่ ๑ นายชูป จงจิตร ผู้ต้องหาที่ ๒ นายแดง ใจหลวง ผู้ต้องหาที่ ๓ และนายไสว ทองแดง ผู้ต้องหาที่ ๔ มีกำหนดคนละ ๑๐ ปี

(๒) ให้จำคุกนายสะอาด ดวงดี ผู้ต้องหาที่ ๕ มีกำหนด ๕ ปี

(๓) ไม้ของกลางและรถยนต์ของกลางให้ริบเสีย

(๔) ให้ปล่อยตัวนายจำรูญ พันทวี ผู้ต้องหาที่ ๖ และนายบุญส่ง จำเลิศ ผู้ต้องหาที่ ๗ ไป

สำหรับนายสะอาด ดวงดี ผู้ต้องหาที่ ๕ ซึ่งหลบหนี ให้เจ้าพนักงานติดตามจับกุมตัวมาลงโทษตามคำสั่งต่อไป

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบโดยเร็ว
สั่ง ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๒๑

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๖ วันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๑

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งดังกล่าว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบีโตร์เลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งได้เลื่อนการพิจารณาจากการประชุมคราวก่อน แต่เนื่องจากคณะรัฐมนตรี

ได้ขอเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และร่างพระราชบัญญัติเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. .... ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป และขอเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. .... ไปพิจารณาในตอนท้ายที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนถึงมาตรา ๑๐ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงสั่งให้พักการประชุมเป็นเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา และสั่งให้ประชุมต่อในเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

เมื่อพ้นกำหนดประชุมไปครึ่งชั่วโมงแล้ว สมาชิกยังไม่ครบองค์ประชุม ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงสั่งให้เลื่อนการประชุมไปประชุมในคราวต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์

รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา